
Piskorzówek, st. 14, gm. Domaniów, woj. dolnośląskie

Informator Archeologiczny : badania 34, 91

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Badania kontynuowano w zachodniej i północnej części stanowiska w nawiązaniu do odcinków ubiegłorocznych, w miejscu największego zagęszczenia obiektów. Przebadano 49 obiektów (37-84), z czego 48 to groby lub jedynie fragmenty grobów ciałopalnych, w zdecydowanej większości popielnicowych, pojedynczych. Stropy grobów pojawiały się już w warstwie ornej. W większości obiektów nie zaobserwowano śladów jam grobowych. Przy grobach zachowały się jedynie pojedyncze kamienie, pozostałości bruków i obstaw. W trzecim sezonie badań odkryto jedyny dotychczas grób szkieletowy kobiety w wieku adultus. Zalegał on na głębokości 110 cm pod grubą warstwą bruku kamiennego stanowiącego całość od poziomu 40 do 100 cm. Był on usytuowany na osi północ-południe i miał wymiary 70 x 150 cm. W obrębie bruku między kamieniami znajdowano drobne fragmenty ceramiki. Głowa była skierowana na południe. Szkielet zalegał na lewym boku z podkurczonymi nogami, twarzą na zachód. W okolicach nóg i rąk znaleziono kilka przepalonych kości, prawdopodobnie zwierzęcych, w okolicach nóg kilka luźnych skorup ceramicznych. Na poziomie 110 cm wokół szkieletu zaobserwowano zarysy bardzo regularnej i dobrze czytelnej jamy grobowej, w przybliżeniu prostokątnej z zaokrąglonymi rogami, o wymiarach 63 x 190 cm. Na obrzeżach jamy zaobserwowano cieniutką warstwę rdzawej ziemi. Dno jamy zalegało na warstwie zbitej gliny. Ten jedyny dotychczas odkryty grób szkieletowy zalegał mniej więcej w centralnej części cmentarzyska, w miejscu największej koncentracji grobów ciałopalnych.

W grobach ciałopalnych popielnicami były wyłącznie naczynia wazowate, zachowane głównie w częściach przydennych. W całości zachowało się jedynie 8 naczyń miniaturowych, głównie czarek znalezionych we wnętrzach popielnic. Najciekawszą zachowaną formą ceramiczną była miniaturowa czarka zdobiona ornamentem odcisniętego naszyjnika. Podobnie jak w latach poprzednich nie znaleziono żadnych metali.

W tym sezonie badawczym nie znaleziono obiektów kultury przeworskiej, jedynie drobne, luźne fragmenty ceramiki tej kultury.

Materiał i dokumentacja są przechowywane w Muzeum Regionalnym w Radomsku, WUOZ w Piotrkowie Trybunalskim.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 52, Kraków 2000, s. 221-229.

Badania nie będą kontynuowane.

Piskorzówek, st. 11,
gm. Domaniów, woj. dolnośląskie

patrz neolit

PISKORZÓWEK, st. 14,
gm. Domaniów,
woj. dolnośląskie

- ślady osadnictwa z okresu neolitu
- osada kultury łużyckiej (epoka brązu-okres halsztacki)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – późny okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa z okresu wczesnego i późnego średniowiecza

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone na trasie autostrady A-4, od 15 marca do 2 czerwca pod kierunkiem Małgorzaty Kopeć (Instytut Archeologii i Etnologii PAN we Wrocławiu).

Wyniki badań zostały opublikowane w „Raporcie 2000”, s. 234-249.

Płock-Grabówka, st. 62,
woj. mazowieckie, AZP 50-54/15

patrz: wczesna epoka żelaza

Podlotów, st. 2, gm. Łaszczów,
woj. lubelskie, AZP 93-92/3

patrz: wczesna i starsza epoka brązu